

'MIJN ALLER-
GROOTSTE
ZORG IS DAT
WIJ EEN
PROJECT IN
HET BUITEN-
LAND HEBBEN
EN DAT WE
DOOR EEN
NEDERLANDSE
RECHTER
WORDEN
GEDWONGEN
DAT STIL
TE LEGGEN'

activistisch is met het interpreteren van internationale afspraken. Daarnaast zitten we in een land dat de hoogste dichtheid van ngo's, maatschappelijke organisaties, ter wereld heeft. De stemming in de politiek is de afgelopen tien jaar ook niet echt positief geweest over het bedrijfsleven en zeker niet over een bedrijf als Boskalis. Daarom moeten we ons afvragen of wij moeten gaan zitten afwachten tot wij een keer aan de beurt zijn."

12 Wat kan er dan gebeuren?
"Mijn aller-grootste zorg is dat wij een project in het buitenland hebben en dat we door een Nederlandse rechter worden gedwongen dat stil te leggen. Dat is niet alleen lastig voor dat project, maar is ook heel schadelijk voor onze reputatie. Het betekent dat toekomstige klanten en onze concurrenten daarop zullen wijzen. De dag dat het gebeurt, is het klaar. Dat brengt het bedrijf commercieel gigantische schade toe."

13 U bent nu circa drie maanden president-commissaris. Bent u al gewend aan uw nieuwe rol?
"Ik ben al vijftientig jaar op verschillende plekken commissaris en president-commissaris geweest en weet dus heel goed wat het verschil is tussen de rol van een bestuurder en van een president-commissaris. Ik heb een uitstekende opvolger die hier al heel lang werkt en het bedrijf tot in de haarvaten kent. Natuurlijk weet ik heel veel van het bedrijf, maar ik heb niet meer de neiging om me met de dagelijkse gang van zaken te bemoeien. Ik heb afstand genomen en sindsdien is het eigenlijk razendsnel gegaan en is iedereen heel snel gewend aan de nieuwe situatie."

— Column —

Einde hegemonie VS

Werelddominantie is niet voor eeuwig. **Het keerpunt voor de VS lijkt nabij.**

Kan Europa het stokje overnemen? Met gewonnen zelfvertrouwen is Brussel stiekem dolblij met de drieste, wispelturige en ondoordachte koers van Donald Trump. Door onze voormalige vriend en beschermheer worden we gedwongen elkaar in de EU steviger vast te houden. Wie weet komen zelfs de Britten er weer bij, hoewel we eerst nog enkele achtergebleven gebieden uit het voormalige Oostblok zullen verwelkomen. Voor beleggers biedt een innoverend en ondernemend Europa enorme kansen, zeker gezien de relatief lage waarderingen van Europese ondernemingen.

Ik twijfel, ook al doen Trump en zijn handlangers nog zo hun best hun economische dominantie te ondermijnen. De Amerikaanse mentaliteit is namelijk niet zomaar uitgevlakt: zelfredzaamheid, argwaan tegen centrale overheid, risicobereidheid, ondernemerschap en bij een miskleun snel opkrabbelen. U kent het riedeltje wel. Bovendien, als de VS al iets te duchten heeft, zal het uit Azië komen, in plaats van uit het gezapige Europa.

Maar als ik mijn scepsis vervang door een flinke dosis optimisme, hoe ziet dan onze toekomst eruit? Een uitgebreide EU, weliswaar met stevigere grenscontroles eromheen. Innovatie en leiderschap in de

klimaattransitie. Forse investeringen in defensie om onze eigen veiligheid te borgen. Bij de financiering zullen we de flink toegenomen schulden – waar we gezamenlijk voor garant staan – net niet volledig laten ontsporen. We gaan noodgedwongen namelijk ook snijden in ons vangnet van sociale voorzieningen. De pijn is niet uitsluitend financieel, want we zijn zelfs bereid – onze – levens op te offeren in oorlogen tegen Poetin.

In recordtempo een geloofwaardige defensie opbouwen, wereldwijd leiderschap claimen om de klimaatcrisis te bezweren en tegelijk de schoorsteen – duurzaam – laten roken, met een toekomstbestendige sociale zekerheid. Europa gaat een leidende positie opeisen qua AI-ontwikkelingen. Bij dit alles wordt niet getornd aan onze morele normen.

Het is nogal wat, maar de kansen liggen voor het oprapen voor (beleggen in) Europa. Jawel, met een gevoel van urgentie gaan we echt aan de slag. Eindelijk. Het werd tijd.

Maar nu eerst collectief op vakantie.

ERROL KEYNER

is adjunct-directeur van de VEB